

Solution Number 1

“The traditional rituals must be studied as artistic forms of religious expression, which in every age need to be re-examined from the point of view of their truth and their relevance to the spiritual needs and interests of the times. Whatever is merely archaic and no longer awakens religious thought and emotion, even in those who are familiar with its traditional meaning, must be discarded.” – (Eugene Kohn, Proceedings of the Rabbinical Assembly 1953, p. 187)

Solution Number 2

“The problem is not how to revitalize prayer, the problem is how to revitalize ourselves....Religious movements in our history have often revolved around the problem of liturgy...To Kabbalah and Hasidism the primary problem was how to pray; to the modern movements, the primary problem was what to say. What has Hasidism accomplished? It inspired worship in a vast number of Jews. What have the moderns accomplished? They have inspired the publication of a vast number of prayerbooks.” – (Abraham Joshua Heschel, Man’s Quest for God, p. 77, 83)

“We must learn how to study the inner life of the words that fill the world of our prayerbook. ... it is not enough to have met a word in the dictionary and to have experienced unpleasant adventures with it in the study of grammar. A word has a soul, and we must learn how to attain insight into its life....

This is our affliction – we do not know how to look across a word to its meaning. We forgot how to find the way to the word, how to be on intimate terms with a few passages in the prayer book. Familiar with all words, we are intimate with none...The same word may evoke new understanding when read with an open heart....**What we need is a sympathetic prayerbook exegesis.**” – (Abraham Joshua Heschel, Man’s Quest for God, p. 78, 81, 83)

The Literary Approach

“[T]he meaning of the liturgy exists not so much in the liturgical text per se as in the interaction between the liturgical text and the biblical intertext. Meaning, in the mind of the reader, takes place between texts rather than within them.”

Reuven Kimelman, “The Shema’ Liturgy” *Kenishta*, 1 (2001) p. 28

<p>The First Blessing of the Amidah</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Blessed are You, YHVH, Our God and God of our ancestors 2) The God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob 3) The great, mighty, and awesome God 4) God Most High 5) Who performs acts of lovingkindness 6) And Creator of All 7) And remembers the lovingkindness of our ancestors 8) And brings a redeemer to their children’s children for His name’s sake, with love. 9) Helping, saving and shielding king! 10) Blessed are You, God, shield of Abraham. 	<ol style="list-style-type: none"> 1) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, 2) אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב 3) הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, 4) אֵל עֲלִיוֹן, 5) גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, 6) וְקוֹנֵה הַכֹּל, 7) וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, 8) וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה : 9) מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן : 10) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגֵן אַבְרָהָם :
---	---

<p>1) Context of first blessing [God] said, “Do not come closer. Remove your shoes from your feet, for the place on which you stand is holy ground. He said: “I am the God of your father, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob.” Moses hid his face, for he was afraid to look at God... God said further to Moses: Thus shall you say to the children of Israel: YHVH the God of your ancestors, the God of Abraham, the God of Isaac, the God of Jacob sent me to You. This is My name forever, and this is my appellation for all generations... (Exodus 3:5-6, 15)</p>	<p>שמות פרק ג</p> <p>(ה) וַיֹּאמֶר אֶל תִּקְרַב הַלֵּם שֶׁל נִעְלִיף מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדָמַת קֹדֶשׁ הוּא :</p> <p>(ו) וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהִבֵּיט אֶל הָאֱלֹהִים ...</p> <p>(טו) וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְקוּק אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכָרִי לְדֹר דָּר :</p>
<p>1a) Midrashic link to first blessing What is the scriptural proof that we say: “Blessed are You, YHVH, our God and God of our ancestors; the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob”? As it says (Ex 3:15): God said further to Moses: Thus shall you say to the children of Israel: YHVH the God of your ancestors, the God of Abraham, the God of Isaac, the God of Jacob...” - Mekhilta deRebbe Yishmael Bo 16</p>	<p>מכילתא דרבי ישמעאל בא - מסי דפסחא פרשה טז ד"ה ויאמר משה</p> <p>ומנין שאומרים ברוך אתה יי' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שנאמר ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל ה' אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב</p>
<p>1b) ...Rabbi Yehoshua HaKohen son of R. Nehemia: At the time God revealed himself to Moses, Moses was a beginner soldier in prophecy. God said: If I reveal Myself with a great voice, I will frighten him. In a small voice, he will not respect prophecy. What shall I do? He revealed himself in the voice of his father Amram. Moses said: What does my father want? God said to him: I am not your father but rather the God of your father. I came to you in seduction so as not to frighten you. “The God of Abraham, the God of Isaac and the God of Jacob” (Ex 3:6b) - Exodus Rabbah 3:1, ed. Shinan, p. 19-20</p>	<p>שמות רבה (שנאן) פרשת שמות פרשה ג ד"ה ג, א</p> <p>אמר ר' יהושע הכהן בר' נחמיה: בשעה שנגלה הקדוש ברוך הוא למשה טירון היה משה לנבואה. אמר הקדוש ברוך הוא: אם נגלה אני עליו בקול גדול - אני מבעתו; בקול קטון - בוסר על הנבואה. אמר הקדוש ברוך הוא: מה אעשה? נגלה עליו בקול של אביו עמרם. אמר משה: מה אבא מבקש? אמר לו הקדוש ברוך הוא: איני אביך אלא אלהי אביך, בפתוי באתי אליך שלא תתירא:</p>

<p>2) How Can We Describe God? There was once one who prayed (the Amidah) before Rabbi Hanina and said: “The great, mighty, awesome, powerful, strong, courageous God.” [Rabbi Haninah] said to him: Have you finished [all the possible] praise of your Master? Were it not that they were written by Moses in the Torah and affixed by the Men of the Great Assembly, we would not even say those <i>three</i> [descriptions]! But you go on saying all of these?! It may be compared to a human king who had thousands upon thousands of gold coins, and people praised him for owning silver. Isn't that a terrible degradation of him? (Babylonian Talmud Megilah)</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כה עמוד א ההוא דנחית קמיה דרבי חנינא, אמר : האל הגדול הגבור והנורא האדיר והחזק והאמיץ. אמר ליה : סיימתניהו לשבחיה דמרדך? השתא הני תלתא, אי לאו דכתביניהו משה באורייתא ואתו כנסת הגדולה ותקניניהו, אנן לא אמרינן להו, ואת אמרת כולי האי? משל לאדם שהיו לו אלף אלפי אלפים דינרי זהב, והיו מקלסין אותו (באלף) דינרי כסף. לא גנאי הוא לו?</p>
<p>3) What Do these Adjectives Mean? For God your God is the God of gods and the Lord of lords. The great, mighty, and awesome God who shows no favor and takes no bribe; who does justice for the orphan and widow, and loves the stranger, providing him with food and clothing - You too must love the stranger, for you were strangers in the Land of Egypt. (Deuteronomy 10:17-19)</p>	<p>דברים פרק י (יז) כִּי יִקְנֶךָ אֱלֹהֶיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד : (יח) עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאִלְמָנָה וְאֶהֱבֶה גֵר לְתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה : (יט) וְאֶהֱבֶתֶם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם :</p>

<p>3a) How Mighty and Awesome is God? Rabbi Simon said in the name of Rabbi Yehoshua ben Levi: Why were they called the men of the great assembly? Because they returned greatness to its earlier place: Rabbi Pinhas said: Moses established the form of the Amidah: The great, mighty and awesome God. Jeremiah (32:18) said: The great and mighty God, but did not say awesome. Why did he say mighty? One who can watch the destruction of His house and be quiet is fittingly called mighty. And why didn't he say "awesome"? Because only the Temple is awesome, as it says (Psalms 68:36): Awesome is God from his Sanctuary" Daniel (9:4) said "The great awesome God" but did not say "mighty". His sons have been captured and imprisoned, so where is His might? Why did he say "awesome"? For the awesome things He did for us in the fiery furnace, He is fittingly called awesome. When the men of the great assembly arose, they returned greatness to its earlier place: The great, mighty, awesome God (Neh. 9:32). - Talmud Yerushalmi Berakhot 7:3; 11c</p>	<p>תלמוד ירושלמי מסכת ברכות פרק ז דף יא טור ג/ה"ג רבי סימון בשם ר' יהושע בן לוי למה נקרו אנשי כנסת הגדולה שהחזירו הגדולה ליושנה אמר רבי פינחס משה התקין מטבעה של תפילה האל הגדול הגיבור והנורא ירמיה אמר האל הגדול הגיבור ולא אמר הנורא למה אמר הגיבור? לזה נאה לקרות גיבור שהוא רואה חורבן ביתו ושותק ולמה לא אמר נורא? אלא שאיי נורא אלא בית המקדש שנאמר נורא אלהים ממקדשך דניאל אמר האל הגדול והנורא ולא אמר הגבור בניו מסורין בקולרין היכן היא גבורתו? ולמה אמר הנורא לזה נאה לקרות נורא בנוראות שעשה לנו בכבשן האש וכיון שעמדו אנשי כנסת הגדולה החזירו הגדולה ליושנה האל הגדול הגיבור והנורא</p>
<p>3b) For God your God is the God of gods and the Lord of lords. The great, mighty, and awesome God who shows no favor and takes no bribe – Deut 10:17 You show kindness to the thousandth generation, but visit the guilt of the fathers upon their children after them. O great and mighty God whose name is YHVH of hosts! – Jeremiah 32:18 I prayed to YHVH my God, making confession thus: O Lord, great and awesome God, who stays faithful to His covenant with those who love Him and keep His commandments..." – Daniel 9:4 And now, our God, great mighty and awesome God, who stays faithful to His covenant, do not treat lightly all the suffering that has overtaken us...- Nehemiah 9:32</p>	<p>דברים פרק י (יז) פִּי יִקְוֶה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד :</p> <p>ירמיהו פרק לב (יח) עֲשֵׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים וּמִשְׁלָם עֲוֹן אֲבוֹת אֵל חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר יִקְוֶה צְבָאוֹת שְׁמוֹ :</p> <p>דניאל פרק ט (ד) וְאֶתְפַּלֶּה לִּיקְוֶה אֱלֹהֵי וְאֶתְנַדֶּה וְאֶמְרָה אֲנִי אֲדֹנֵי הָאֵל הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא שְׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֶהְבֵּיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו :</p> <p>נחמיה פרק ט (לב) וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד אֵל יְמַעַט לְפָנֶיךָ אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאֵתָנוּ לְמַלְכֵינוּ לְשָׂרֵינוּ וּלְכַהֲנֵינוּ וּלְנִבְיָאֵנוּ וּלְאֲבֹתֵינוּ וּלְכָל עַמֶּךָ מִיְמֵי מַלְכֵי אֲשׁוּר עַד הַיּוֹם הַזֶּה :</p>

<p>4) The First Blessing - Alternate version 1) Blessed are You, YHVH, Our God and God of our ancestors 2) The God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob 3) The great, mighty, and awesome God 4) God Most High, creator of heaven and earth 5) Our shield, the shield of our ancestors 6) Our security in every generation 7) Blessed are You, God, shield of Abraham. (Geniza Fragments, Y. Luger, p. 42)</p>	<p>(1) בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, (2) אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב (3) הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, (4) אֵל עֲלִיוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ (5) מַגְנֵינוּ מִגֵּן אֲבוֹתֵינוּ (6) מִבִּטְחָנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, (7) בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אַבְרָהָם :</p>
<p>(1) אֵל עֲלִיוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ (2) אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל,</p>	
<p>¹ גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות קונה שמים וארץ² ³ זכר חסדי אבות ⁴ גומל חסדים טובים וזוכר חסדי אבות ⁵ גומל חסדים טובים וזוכר חסדי אבות ⁶ גומל חסדים טובים (ו)קונה הכל וזוכר חסדי אבות גומל חסדים טובים וקונה הכל⁷ קונה ברחמיו שמים וארץ⁸ קונה ברחמיו שמים וארץ⁹ אל עליון מלך רם מושל על כל גומל חסדים טובים וקונה ברחמיו שמים וארץ¹⁰</p>	<p>אל עליון אל עליון אל עליון אל עליון אל עליון אל עליון אל עליון אל עליון רם ומושל על כל וקונה ברחמיו שמים וארץ⁹ אל עליון מלך רם מושל על כל גומל חסדים טובים וקונה ברחמיו שמים וארץ¹⁰</p>
<p>מִי יִדְמָה לָךְ, וּמִי יִשְׁוֶה לָךְ, וּמִי יַעֲרֹף לָךְ, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְהַלֵּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֶרְךָ, וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קְדוֹשְׁךָ, כְּאֹמֵר, לְדוֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי, וְכָל קִרְבֵי אֶת שֵׁם קְדוֹשׁוֹ.</p>	<p>חזן בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. קהל מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ, מַחֲיָה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ,</p>

¹ Standard Bavel version
² Standard Eretz Yisrael version
³ Alliance Israelite Universelle IV 2a; Or. 1080, 13/63 = Wieder, p. 67
⁴ T-S 10 H 1/4; 8 H 11/3; H 18/43; 6 H 2/1; Add. 3160/2; TS Arabic 8/10 = Wieder, p. 68-9
⁵ AIU IV A 3; T-S NS 230/35 = Wieder, p. 70
⁶ T-S 8 H/14; T-S 8 H 9/12 = Wieder, p. 70
⁷ Rambam Hilkhos Tefilah 9:10
⁸ Rambam Ibid in Sefer HaBatim and Sefer HaShulhan – see Frankel ed. p. 94. = Wieder, p. 105
⁹ Siddur Rav Saadia Gaon, p. 184 = Wieder, p. 107. See Saadia commentary to Gen
¹⁰ Persian Nusah JQR 10 1898, p. 606 = Wieder, p. 107

5) Whose God is Being Praised?

When he returned from defeating Chedarlaomer, and the kings with him, the king of Sodom came out to meet him in the Valley of Shaveh, which is the Valley of the King. And Malki-Zedek, king of Shalem, brought out bread and wine; he was a priest of **God Most High (El Elyon)**.

He blessed him, saying:

“Blessed be Avram to **God Most High**, creator of heaven and earth. And blessed be **God Most High**, who has **delivered** your foes into your hand.”

And he gave him a tenth of everything.

Then the king of Sodom said to Avram, “Give me the people, and take the possessions for yourself.” But Avram said to the king of Sodom: “I swear to **YHVH, God Most High, creator of heaven and earth**: I will not take so much as a thread or a sandal strap of what is yours. You shall not say: “It is I who made Avram rich.” For me, nothing but what my servants have used up; as for the share of the men who went with me - Aner, Eshkol and Mamre - let them take their share.

After those things, the word of YHVH came to Avram in a vision, saying: “Don’t fear, Avram, I am a **shield** for you. Your reward will be very great.”

But Avram said: “Lord, YHVH, what can you give me, seeing that I shall die childless and the one in charge of my household is Damesek Eliezer!” Avram said: “Since You have granted me no offspring, my steward will be my heir.”

The word of YHVH came to him saying: “That one shall not be your heir; none but your very own issue shall be your heir.” He took him outside and said: “Look toward heaven and count the stars, if you are able to count them.”

And He added: “So shall your offspring be.” And because he put his trust in YHVH, He reckoned it to his merit.

Then He said to him: “I am YHVH who brought you out from Ur Casdim to assign this land to you as a possession.” And he said: “Lord YHVH, how shall I know that I am to possess it?”

(Genesis 14:17-24; 15:1-8)

בראשית פרק יד

(יז) וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סֹדֵם לִקְרֹאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מִהַכּוֹת אֶת כְּדֻרְלַעְמֵר וְאֶת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל עֶמֶק שָׁוֵה הוּא עֶמֶק הַמֶּלֶךְ :
 (יח) וּמִלְכֵי צֶדֶק מֶלֶךְ שְׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וַיָּיִן וְהוּא כֹהֵן לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן :
 (יט) וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לֵאלֹהֵי עֵלְיוֹן קִנְהַ שְׂמִימִים וְאַרְצָה :
 (כ) וּבְרוּךְ אֵל עֵלְיוֹן אֲשֶׁר מִגּוֹן צְרִידָה בִּידְדָה וַיִּתֵּן לוֹ מֵעֵשֶׂר מִכָּל :
 (כא) וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סֹדֵם אֶל אַבְרָם תָּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהַרְבֵּשׁ קַח לָךְ :
 (כב) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל מֶלֶךְ סֹדֵם הֲרִימֹתִי יָדִי אֶל יְקוֹק אֵל עֵלְיוֹן קִנְהַ שְׂמִימִים וְאַרְצָה :
 (כג) אִם מַחוּסֹט וְעַד שְׂרוּף נַעַל וְאִם אֶקַּח מִכָּל אֲשֶׁר לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הִעֲשִׂיתִי אֶת אַבְרָם :
 (כד) בְּלַעֲדֵי רֶק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחִלַּק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ אִתִּי עִנְרֵי אֲשֶׁכַל וּמִמְרָא הֵם יִקְחוּ חֵלְקָם : ס

בראשית פרק טו

(א) אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר יְקוֹק אֶל אַבְרָם בְּמַחְזָה לֵאמֹר אֵל תִּירָא אַבְרָם אֲנִי מִגּוֹן לָךְ שְׂכָרְךָ הֲרֵבָה מְאֹד :
 (ב) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְקוֹק מַה תִּתֵּן לִי וְאֲנִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן מִשְׁקָה בֵּיתִי הוּא דִּמְשָׁק אֵלְיָעֶזֶר :
 (ג) וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נִתְּתָה זָרַע וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי :
 (ד) וְהִנֵּה דְבַר יְקוֹק אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִירָשְׁךָ :
 (ה) וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הֲבִטָּה נָא הַשָּׁמַיְמָה וְסַפֵּר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זְרַעְךָ :
 (ו) וְהֶאֱמַן בִּיקוֹק וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה :
 (ז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְקוֹק אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לָךְ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ :
 (ח) וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְקוֹק בְּמָה אֲדַע כִּי אֵירְשָׁנָה :

<p>How does one achieve intention? One should turn his heart/mind from all thoughts and see himself as if he stands before the Shekhina (presence of God). - Rambam, Mishneh Torah Hilkhos Tefilah 4:16</p>	<p>הלכה טו כיצד היא הכוונה? שיפנה את לבו מכל המחשבות ויראה עצמו כאלו הוא עומד לפני השכינה.</p>
---	--

1) “Reading or studying the text of a prayer is not the same as praying.” -Abraham Joshua Heschel, Man’s Quest for God, p. 61.

2) “Words in prayer were not always intended to convey information about reality. The very reverse was often the goal. The mind was to be freed from the normal strictures of thought, so that, in the extreme instance, a trance might set in. We deal with a form of mantra. True, these mantras are not strings of totally meaningless syllables, but they are mantras nevertheless, in that otherwise meaningful words are used in meaningless ways: that is, the sentences they constitute do follow the normal rules of syntax and are thus translatable into conceptually valid statements, but their function is irrelevant to their message, and their cognitive content is not allowed to intrude upon their rhythmic affective function.” – Larry Hoffman, Beyond the Text, p. 155

<p>3) Shahrith Service “The King exalted alone since then; praised, glorified and elevated since the world began.” (Koren Sacks Siddur, p. 90, modified)</p>	<p>תפילת שחרית הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֵז, הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפָאָר וְהַמְתְּנַשָּׂא מֵימֹת עוֹלָם</p>
---	---

<p>4) Shahrith Service All open their mouths in holiness and purity, with song and psalm, and bless, praise, glorify, revere, sanctify and declare the sovereignty of the name of the great, mighty, and awesome God and King, holy is He. (Koren Sacks Siddur, p. 92)</p>	<p>תפילת שחרית וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁהּ וּבְטְהָרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאָרִים וּמְעֲרִיצִים, וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא</p>
--	--

5) “Indeed, the theologically disparate concept-signifying words, kadosh and barukh, often appear interchangeably in merkavah liturgy, since their normal “meanings” – we would say, “holy” and “blessed” – were irrelevant to a liturgical experience that presented words for purposes of their rhythm, their sound, their affect, not their sense-values, their dictionary-defined equivalents.” – Hoffman, Beyond the Text, p. 155.

6) The members of the congregations are reminded and ordered to follow the cantor’s prayers quietly and silently. They must refrain from the illegal and cacophonous shouting which so frequently disturbs peaceful and true devotion.
 (Proclamation concerning the Improvements of the Worship Service in the Synagogues of the Kingdom of Westphalia, Sept 24, 1810)

The congregation must listen silently to the prayers recited by the cantor. By no means must they audibly pray together with him, let alone sing with him.
 (Mayence Synagogue Ordinance, 1850s)

During the recitation of the prayers by the cantor, as well as during the reading of the Torah portion, everybody must refrain from accompanying the recitation or the reading with his own singing or reading.
 (Frankfort-on-the-Main Synagogue Ordinance, 1874)

7) A misnagid went to the Karliner Rebbe and asked him: “Why do you scream when you pray?” The rebbe took a pen and jabbed it into the misnagid’s hand. The misnagid let out a scream.

“When you are in pain, you scream,” said the Rebbe.
 -Karliner Hassidic Story

8) Mishnah Berachot 2:3	משנהברכות פרק ב משנה ג
One who reads the Shema and does not cause his ears to hear (his voice) – satisfied his obligation. R. Yose says: He did not satisfy his obligation.	הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו יצא. רבי יוסי אומר לא יצא

9) “Whispering, of course, is well known to be the medium of secrets. In embarrassment, the voice may dwindle to a whisper. As a sign of respect it is reported in other areas of the world. In one of the Naga tribes of India, where the ceremonial marriage is very formal, all the talking must be in a whisper when the bride and procession enter the bridegroom’s house.” -Mary Ritchie Key, *Paralanguage and Kinesics*, pp. 47-8.

10) Zohar 2:138b 126a	זוהר פ' תרומה [קנו, א]
“That is why the prayer is said in a whisper, like someone speaking in secret with the king: while he is closeted with him, [the king] will not leave him... Therefore when the Redemption Prayer is joined to the Eighteen Benedictions, you should take hold of Him and speak with Him in subdued tones, in secret, so that He should not leave you or forsake you” – Mishnat Hazohar, p. 1029	ועל דא צלותא בלחש כמאן דמליל ברזא עם מלכא, ועל דא כד סמיד גאולה לתפלה בעי לאחדא ביה ולאשתעי בהדיה בלחישו ברזא דלא יתרחק מינן ולא ישתבק מינן

11) Sefer HaMinhagot, 21a (Asher of Luneil)	ספר המנהגות דף כא עמוד א
One should pray speedily, and say everything he possibly can in one breath. In this way he will not lose concentration.	ויתפלל בזריזות שיאמר כל מה שיוכל לומר בנשימה אחת, ובזה לא יסיח דעתו

12) “It is not true that worship is banal because its words are sterile; it is true that the words sound sterile because the worship is banal.” – Larry Hoffman, *Art of Public Prayer*, p. 162-3